

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב

בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 9177-03-23

קבוע ליום 12/03/23

לפני כבוד השופט (עמית) ורדי

בעניין שבין:

העותרת:

די.אי.אס. קונטו בע"מ - ח"פ ...

ע"י ב"כ עו"ד אוהד יאראק ו/או אח'

מרח' דרך אבא הלל סילבר 16 - פ ת"ד 3381 רמת גן 52506

טל': 03-7540113 פקס: 03-7540031

- נ ג ד -

משיבים:

1.

מדינת-ישראל – משטרת-ישראל – סגן מפקד תחנת בני-ברק

ע"י ב"כ עו"ד עדי אברונין מפרקליטות מחוז תל-אביב (אזרח)

מרח' דרך מנחם בגין 154 6133302 ת"ד 33475

טל': 073-3924888 פקס: 02-6468005

2.

כפיר לביא – ת"ז ...

ע"י ב"כ עו"ד יניב ואקי

מרח' ויצמן 2, תל-אביב 6423902

טל': 02-6932077 פקס: 03-6932082

3.

ג'וליאן (גל) צבי – ת"ז ...

ע"י ב"כ עו"ד עינת בן משה

משדרות רוטשילד 20, תל-אביב 6688123

טל': ...

תגובה מקדמית מטעם המדינה

ותשובת המדינה לבקשה למתן צו ביניים

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 05/03/23 מוגשת בזאת מטעם המשיבה 1 (להלן גם: "המדינה" או "המשטרה") תגובה מקדמית לעתירה, אשר מהווה גם תשובה לבקשת העותרת למתן צו ביניים.

עמדת המדינה, כי דין העתירה, לרבות הבקשה למתן צו ביניים, להידחות תוך חיוב העותרות בהוצאות משפט ושכ"ט כדין.

ואלו עיקרי תשובת המדינה:

עיקרי עמדת המדינה – בקליפת אגוז

1. עניינו של ההליך דנן סב סביב פרשה פלילית חמורה בעניין ארגון פשיעה "אבו לטיף" כפי שהוגדר על-ידי משטרת-ישראל, כאשר הפרשה כוללת עבירות פליליות חמורות, ובכללן: סחיטת דמי חסות, עבירות איומים, הלבנת הון, חוק המאבק בארגוני פשיעה ועבירות נוספות המטילות אימה ומורא על אזרחי מדינת-ישראל ומשבשות את הסדר החברתי וחייהם של אזרחים בכל מדינת-ישראל.
2. משטרת-ישראל (להב 433 וימ"ר צפון) ורשות המיסים קיימו חקירה שהפכה לגלויה ביום 08/02/23 שבמסגרתה נחתם הסכם עד מדינה עם גורם מרכזי בפרשה, נגבו עדויות ונאספו ראיות אשר המחישו וביססו את היקף הטלת האימה והמורא של ארגון הפשיעה על אזרחי המדינה בכלל ועל הקורבנות מושא תיק החקירה בפרט.
3. אלא שארגון הפשיעה אבו לטיף והמעשים הפליליים החמורים הכרוכים בסחיטת דמי חסות וסחיטה באיומים לא היו יכולים להצליח ולהתקיים אלמלא קיומו של "בנק" אשר באמצעותו ניתן להלבין את הכספים ולממש את פעולות הסחיטה – "בנק" המאפשר את תנועת מכונת הפשיעה – והוא העותרת.
4. המשיב 2 (אשר כלל לא ברור מדוע הוא והמשיב 3 צורפו כמשיבים לעתירת החברה שלהם...) הוא, כפי שתואר על-ידי העותרת עצמה, בעל השליטה ומנהל העותרת (ס' 6 לעתירה).
5. כפי שצוין בעתירה עצמה, בס' 8 – 10 לעתירה, המשיב 2 אכן נעצר בצל ראיות למעורבותו בפעילות ארגון פשיעה שכללה סחיטה באיומים ומגוון עבירות כלכליות.
6. המשיב 2 שנעצר עוד ביום 08/02/23 נותר במעצר לאחר שמעצרו הוארך שוב ושוב בצל המעשים הפליליים החמורים בהם הוא נחשד על רקע הפעלת העותרת כגורם מרכזי המאפשר את הנעת גלגלי ארגון הפשיעה אשר פועל, בין היתר, לסחיטת כספים והלבנת כספים.
7. הארכות המעצר של המשיב 2, אשר כאמור הוא בעל השליטה ומנהלה של העותרת, לא רק שהוארכו שוב ושוב על-ידי בתי המשפט, לרבות דחיית עררים שהגיש המשיב 2, אלא שבהארכת המעצר האחרונה שהתקיימה למשיב 2 ביום 07/03/23 בבית המשפט המחוזי בנצרת (להלן: "הארכת המעצר האחרונה"), קבע בית המשפט המחוזי, שלא רק ששחרורו של המשיב 2 עלול להוביל לשיבוש החקירה, אלא שמהמשיב 2 נשקפת גם **מסוכנות**:

"חרף הזמן שחלף מאז מעצרו של העורר, עדיין מתקבלים חומרי חקירה חדשים בעניינו שאף הם מחייבים את המשך ממעצרו הן בשל עילת המסוכנות והן בשל החשש לשיבוש הליכי חקירה"
(ההדגשה אינה במקור – ע"א)

- ר' עמ"י (מחוזי נצ') 13376-03-23 **כפיר לביא נ' מדינת-ישראל** (החלטה מיום 07/03/23)
8. בצל הראיות הנוגעות לארגון הפשיעה של אבו לטיף; למעשים המיוחסים לארגון ולאנשים; להיותה של העותרת ציר מרכזי במסלול הפשיעה אשר בלתה לא ניתן היה להלבין את כספי הסחיטה; הגיעה משטרת-ישראל לכלל מסקנה כי מהעותרת נשקפת פגיעה והפרעה ממשית ומוחשית לשלום הציבור.

9. על-כן, משטרת-ישראל הזמינה את העותרת לשימוע ולאחר השימוע, ועל בסיס ראיות, עדויות, לרבות עד מדינה בפרשה, וחומרים מודיעיניים, הוחלט להוציא צו סגירה לעותרת לפי ס' 78 (א) **לפקודת המשטרה [נוסח חדש]**, **התשל"א-1971** למשך 30 ימים.
10. ויודגש, כי בצל המעשים החמורים המיוחסים לארגון פשיעה אבו לטיף; בצל המעשים החמורים המיוחסים למשיב 2 באמצעות העותרת; ובצל העובדה שהעותרת היוותה ציר מרכזי שמאפשר ומקיים את הסחיטה נוכח אפשרות הלבנת ההון – הרי שהחלטה לסגור, בשלב זה, את העותרת למשך 30 ימים היא, לכל הפחות, **החלטה מאוזנת וסבירה**. הכול, מבלי לגרוע מזכותה של משטרת-ישראל או כל גורם אחר לקבל החלטה מנהלית נוספת בעניין העותרת בהתאם למסד הראייתי שנאסף ומתגבש גם בימים אלו ממש.
11. מבחינה מנהלית – לא נפלה כל סְרָכָה בהתנהלות המדינה במסגרת הליך השימוע ובמסגרת ההחלטה המנהלית שנתקבלה ואין מקום להתערבותו של בית המשפט הנכבד בהחלטה מנהלית זו אשר מצויה בתחום סמכותה ואחריותה של המדינה ובליבת שיקול דעתה המנהלי מכוח הסמכות שהעניק לה הדין.

ואלו עיקרי המדינה – בהרחבה

טענה מקדמית – צירוף משיבים שלא כדין

12. עיון בעתירת העותרת מחייב ניקוי של עדשות המשקפיים שכן לצד צירוף המדינה כמשיבה להליך, שוכנים להם לצד המדינה, באופן די מפתיע, גם המשיב 2 והמשיב 3 כמשיבים בצוותא חדא עימה.
13. כפי שהובהר, בין היתר, בס' 6 לעתירה, המשיב 2 הוא בעל השליטה בעותרת ומנהל העותרת והמשיב 3 הוא גם כן בעל המניות בעותרת. כלומר המשיב 2 והמשיב 3 – **הם-הם העותרת**.

• נסח רשם החברות בעניין העותרת – מצ"ב ומסומן א'

14. במאמר מוסגר יצוין, כי גם המשיב 3 נחקר באזהרה ולאחר חקירתו הורחק בתנאים מכניסה למשרדי העותרת.
15. נראה שכדי ליצור לעצמה יתרון דיוני בהליך זה באמצעות הגשת הן עתירה והן תגובה לעתירה (של עצמה), לרבות עורכי הדין שהם ב"כ "המשיבים" שיחרו-יחזיקו אחר העתירה, העותרת פיתחה לעצמה רעיון יצירתי וצירפה את שני בעלי מניותיה ומנהליה כמשיבים לעתירה.
16. אין תמה שלפתע, מבלי משים, העותרת טוענת גם בשם מנהלה ובעל מניותיה, המשיב 2, עת עוסקת היא "בלחצים" המופעלים עליו (ר', לדוגמה, ס' 2 לעתירה).
17. טול מצב בו חברה פרטית שלה מאות בעלי מניות מגישה עתירה לבית המשפט ואז מצרפת כ"משיבים" את מאות בעלי מניותיה כדי שכולם יחרו יחזיקו אחר הטענה שהיא מעלה. התנגדות כגון דא מהווה חיזיון תעתועים אשר המדינה מתנגדת לו מכול וכול.
18. תקנה 6 (א) **לתקנות בתי משפט לעניינים מנהליים (סדרי דין), התשס"א-2000** (להלן: "התקנות") קובעת, כהאי לישנא:

"המשיבים בעתירה יהיו הרשות שנגד החלטתה מכוונת העתירה, כל רשות אחרת הנוגעת בדבר, וכן כל מי שעלול להיפגע מקבלת העתירה." (ההדגשה אינה במקור – ע"א).

19. היות שהמשיבים 2-3 והעותרת, חד הם, ומשעה שממילא הם אינם עתידים "להיפגע" מקבלת העתירה, הרי שבית המשפט הנכבד מתבקש לעשות שימוש בסמכותו מכוח תקנה 6 (ב) לתקנות ולהורות על מחיקתם של משיבים 2-3 מהעתירה לרבות תגובתם, ככל שהוגשה.

העותרת - המשיב 2 – וארגון הפשע אבו-לטיף

20. על פי החומרים שבידי המשטרה, ארגון הפשע אבו לטיף עוסק בשנים האחרונות בפעילות פלילית מגוונת, לרבות עבירות סמים ואלימות שכוללת, בין היתר: רצח, ניסיון רצח, איומים, גביית חובות, סחיטה, בוררות, השלכת רימונים ומטענים, ירי, השתלטות על ענפי עיסוק לגיטימיים, פעילות אמצעי לחימה, הלבנת הון, הימורים, חדירה למוסדות שלטון ועוד.

21. במסגרת פעילות ארגון הפשע, הארגון פועל, בין היתר, להשתלט על עסק באמצעות סחיטת בעליו, מבצע פעילות כלכלית שנועדה להעשיר את הסוחטים ולהלבינה באמצעות נותני שירותי מטבע (נש"פים) כמו העותרת מושא ההליך דנן.

22. בהתאם לראיות המנהלית שגובשו עד כה, העותרת ובעליה, המשיב 2, הם חלק בלתי נפרד משיטת הסחיטה והלבנת כספי העבירה המתקבלים ממנה, כאשר בלעדי העותרת לא הייתה מתאפשרת הסחיטה והלבנת הכספים – ודאי לא בהיקפים המדוברים. כך שהעותרת היא למעשה "הבנק" עבור הארגון ומכבסת הכספים ומכאן שהיא עצמה מקימה סכנה ממשית לציבור.

23. כפי שנתברר במסגרת חקירת הפרשה, המשיב 2 פעל להלבין כספי סחיטה באמצעות העותרת בהוראת חברי ארגון אבו לטיף.

24. כך, כפי שפורט בקצרה לעיל, ובמגבלות הנדרשות בצל כך שעסקינן בחקירה פלילית שעודנה מתנהלת ולא ניתן לחשוף את מלוא החומרים, המשיב 2 נעצר ביום 08/02/23 בעת הפיכת החקירה לגלויה.

25. במסגרת החקירה, נתוודע לחוקרים עוד ועוד מידע על אודות מידת מעורבותם של המשיב 2 והעותרת במעשים הפליליים סביב פעולות הסחיטה והלבנת ההון של ארגון אבו לטיף. כך נתברר, עד כמה המשיב 2 והעותרת עצמה מהווים ציר מרכזי ומשמעותי, מנגנון כלכלי, אשר שימש כפלטפורמה להלבנת ההון ובכך למעשה פעל כ"תומך פשיעה" המאפשר את קיום ו"שגשוג" מעשי הפשיעה החמורים.

26. אין תמה אפוא, שמעצרו של המשיב 2 אשר שימש כציר הכלכלי של מעשי הפשיעה – הוארך שוב ושוב ושוב על-ידי בית המשפט לרבות ערכאות הערער.

27. הכול, כאמור בפרוטוקולים והחלטות המעצר ודחיית העררים כדלהלן:

- **מ"י (שלום טב') 18906-02-23 מדינת-ישראל נ' כפיר לביא (08/02/23) – מצ"ב ומסומן ב'**
- **עמ"י (מחוזי נצ') 23139-02-13 כפיר לביא נ' מדינת-ישראל (10/02/23) – מצ"ב ומסומן ג'**
- **מ"י (שלום נצ') 18906-02-23 מדינת-ישראל נ' כפיר לביא (15/02/23) – מצ"ב ומסומן ד'**
- **מ"י (שלום נצ') 18906-02-23 מדינת-ישראל נ' כפיר לביא (21/02/23) – מצ"ב ומסומן ה'**
- **מ"י (שלום נצ') 18906-02-23 מדינת-ישראל נ' כפיר לביא (26/02/23) – מצ"ב ומסומן ו'**

- עמ"י (מחוזי נצ') 3950-03-23 כפיר לביא נ' מדינת-ישראל (02/03/23) – מצ"ב ומסומן ז'
- מ"י (שלום נצ') 18906-02-23 מדינת-ישראל נ' כפיר לביא (06/03/23) – מצ"ב ומסומן ח'

28. כך, בהארכת המעצר האחרונה של המשיב 2, כאשר הראיות הרלוונטיות למשיב 2 עומדות לפני בית המשפט, בית המשפט המחוזי שדן בערר שהגיש המשיב 2 על החלטת בית המשפט השלום להאריך שוב את מעצרו עמד על כך שלמרות חלוף הזמן יש להאריך את מעצרו של המשיב 2 וזאת לא רק בצל החשש משיבוש הליכי חקירה, אלא גם "בשל עילת המסוכנות" הנשקפת מהמשיב 2.

- עמ"י (מחוזי נצ') 13376-03-23 כפיר לביא נ' מדינת-ישראל (07/03/23) – מצ"ב ומסומן ט'

השימוע והחלטת הסגירה

29. בצל ממצאי החקירה בדבר מעורבותם של המשיב 2 והעותרת בגלגלי ארגון הפשיעה אבו לטיף, וכדי למנוע את המשך הפעילות הפלילית באמצעות העותרת, הוחלט לזמן את העותרת באמצעות בעליה (המשיב 2 ו-3) לשימוע לבחינת סגירת העסק.
30. וכך, ביום 27/02/23 נשלח לעותרת זימון לשימוע ביום 01/03/23 בשעה 09:00 במשרדי להב 443 / אכיפה כלכלית צפון, אשר צורף כנספח 2 לעתירה.
31. לבקשת העותרת, נערך השימוע לעותרת ביום 02/03/23 בשעה 10:00 כאשר השימוע נערך לפני שני קצינים מלהב 433 / אכיפה כלכלית צפון: רפ"ק רולנד קסיס ופקד פרי גורמן; במעמד המשיבים 2 ו-3 ובמעמד ב"כ העותרת דכאן, עו"ד אוהד יאראק וב"כ המשיב 3, עו"ד עינת בן משה.
32. כמפורט בפרוטוקול השימוע שצורף כנספח 4 לעתירה (להלן: "פרוטוקול השימוע") נושא השימוע והראיות המנהליות מושא השימוע, הוצגו לפני המשיבים 2 ו-3 ועו"ד יאראק ובן-משה.
33. הצגת הדברים נעשתה בהרחבה בעמ' 1-3 לפרוטוקול השימוע תוך שהמשטרה פרסה באופן הרחב ביותר הניתן את הראיות המנהליות לביצוע עבירות הפוגעות בשלום הציבור. כל זאת, בכפוף למגבלה הנובעת מכך שהחקירה הפלילית עודנה מתנהלת ומשכך לא ניתן להציג חומרים שעלולים לשבש את החקירה הפלילית.
34. לבעלי העותרת, המשיבים 2 – 3, וכן לעו"ד יאראק ובן-משה ניתנה אפשרות לטווח את תשובתם ולהציג את עמדתם בהרחבה וזאת אכן נעשה כעולה מפרוטוקול השימוע שהחל בשעה 10:00 והסתיים רק בשעה 12:10.

הראיות המנהליות

35. לחומרי החקירה והמודיעין שכבר עמדו לפני גורמי המשטרה ואשר שימשו בסיס לזימון המשיבים 2-3 לשימוע צורף פרוטוקול השימוע וטיעוני הצדדים ועל בסיס מלוא החומרים התקבלה החלטה מנהלית מנומקת ומפורטת, אשר צורפה כנספח 1 לעתירה (להלן: "החלטת הסגירה").
36. למעשה, הראיות המנהליות שעמדו לפני סנ"ץ וסקר בעת קבלת החלטת הסגירה כללו, בין היתר:
- א. חומרי חקירה מקיפים וראיות שנגבו המלמדים על המעורבות של העותרת, לרבות המשיב 2, בפעילות ארגון הפשיעה לטיף וזאת כמנוע מרכזי להלבנת הון ולעבירות נוספות המאפשר ליהנות מפירות הסחיטה והאיומים שמבצע הארגון.

- ב. עדות מקיפה ומפורטת של עד מדינה אשר מלמדת על אופן פעולת הסחיטה והאיומים והמשכה בהלבנת הון ופעולות אסורות של העותרת והמשיב 2.
- ג. עדויות של עדים נוספים, לרבות קורבנות עבירה, אשר נפגעו אף הם מפעילות ארגון הפשיעה אבו לטיף ומפעילות העותרת.
- ד. מידע מודיעני על אודות פעילות העותרת והמשיב 2.
- ה. החלטות בתי המשפט במסגרת הארכות מעצר למשיב 2 במסגרתן נקבע, בין היתר, כי ישנן ראיות לכאורה בדבר מסוכנותו של המשיב 2 ומעורבותו בפעילות הפשיעה של ארגון אבו לטיף בהיבט הלבנת ההון והעבירות הכלכליות.
37. לאחר עיון ובחינת הראיות המנהליות לטענות המשיבים בשימוע, במעמד עו"ד יאראק ובן-משה, התקבלה החלטת הסגירה.
38. בהתאם להחלטת הסגירה אשר נתקבלה בהתאם לס' 78 (א) **לפקודת המשטרה [נוסח חדש]**, **התשל"א-1971** (להלן: **"פקודת המשטרה"** או **"הפקודה"**), בין היתר לאחר היוועצות במ"מ יועמ"ש מחוז תל-אביב במשטרת-ישראל, הורה סגן מפקד תחנת בני ברק, סניף רותם וסקר, אשר בתחום שיפוטו מצויים משרדי העותרת ברח' ... בני-ברק (מגדל ...), על סגירה והפסקה של פעילות העותרת. הכול, כמפורט בהחלטת הסגירה.
39. ויודגש, כי למרות שס' 78 (א) לפקודת המשטרה אינו מגביל את פרק הזמן לסגירה, פעלה המשטרה באופן מידתי ומדוד, והגבילה, בשלב זה, לתקופה קצובה, את הסגירה לפרק זמן שלא יעלה על 30 ימים, וזאת עד ליום 31/03/23 בשעה 14:00. מובן, שבהתאם להתפתחות החקירתית ולקראת המועד האמור תבחן המשטרה את המסד הראייתי שהתגבש ועל בסיס כך יתקבלו החלטות בנוגע לעותרת.

המסגרת הנורמטיבית

40. ס' 78 (א) לפקודת המשטרה, תחת כותרת המשנה: **סגירת בתי קפה וכו', מסמיד, בין היתר, קצין משטרה בכיר, המוגדר בס' 1 לפקודה כקצין בדרגת סגן-ניצב ומעלה, להורות לבעל בית קפה או מקום אחר שיש לציבור גישה אליו לסגור את חצריו לזמן שנותן הצו יראה לנכון.**
41. כפי שנקבע בפסיקה, הגדרת המקומות אשר ביחס אליהם ניתן להפעיל את סמכות הסגירה לפי ס' 78 (א) לפקודה היא רחבה:

"סעיף 78 (א) לפקודה מקים סמכות למתן צו שימנע פתיחתם או ניהולם של בית קפה או מועדון או מקום אחר שיש לציבור גישה אליו בהתקיים עילות מסוימות (להלן: צו סגירה). מנוסח הסעיף עולה, כי הגדרת המקומות לגביהם ניתן להפעיל את הסמכות היא רחבה ביותר, שכן הסעיף מתייחס לאמיתו של דבר לכל "מקום אחר"." (ההדגשה אינה במקור – ע"א)

- ר' צ"מ (שלום קריות) 65188-12-17 **מדינת-ישראל נ' אורלובסקי**, בפי' 14 (נבו 18/01/18) (להלן: **"עניין אורלובסקי"**) והאסמכתאות הרבות שפורטו בהחלטת בית המשפט. **ראה גם**: צ"מ (שלום טב') 9652-11-21 **משטרת-ישראל נ' אסף כהן**, בפי' 9 (נבו 21/11/21) (להלן: **"עניין כהן"**).

- יוער, כי ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי בחיפה בע"פ (מחוזי חי) 48347-02-18 **אורלובסקי נ' משטרת-ישראל** (נבו 29/03/18) (להלן: "עניין אורלובסקי במחוזי") **נדחה** למעט תקופת הסגירה שקוצרה **מארבעה** חודשים **לשלושה** חודשים.

42. בעניין **אורלובסקי**, אשר כאמור לעיל אושר בהרכב תלתא על-ידי בית המשפט המחוזי אף הובהר, כי רף הראיות לצורך הוצאת צו סגירה לפי ס' 78 (א) לפקודה הוא יסוד סביר לחשש, אשר אינו רף ראייתי ברמה גבוהה:

"כעולה מלשון סעיף 78(א) לפקודה, בבסיס הבקשה להוצאת צו יש להניח תשתית ראייתית המלמדת על קיומו של יסוד סביר לחשש שקיימת התקהלות בלתי חוקית, התפרעות או הפרעת השלום. הביטוי "יסוד סביר לחשש" מכונן לרף ראייתי לא גבוה." (ההדגשה אינה במקור – ע"א)

ר' עניין אורלובסקי, בפ' 17

43. וכך גם נקבע בעניין **כהן** עת החרה החזיק בית המשפט אחר הפסיקה בעניין הרף הנדרש לצורך הוצאת צו סגירה:

"לשון סעיף 78(א), בדבר "יסוד סביר לחשש" לקיומם של הפרעה או סיכון לציבור, מחייבת הצגתה של תשתית ראייתית ברמה המנהלית, ואין צורך ברמת הוכחה גבוהה יותר"

ר' עניין **כהן**, בפ' 11

44. עוד נקבע, כי הצירוף "הפרעת השלום" בגוף ס' 78 (א) לפקודת המשטרה, הוא מונח רחב וגמיש אשר מתייחס לתרחישים שונים היוצרים הפרעה תוך שמובהר, כי לא כל "הפרעה" תוביל לצו סגירה.

45. ברם, במקרים בהם מתבצעת תופעה חברתית פסולה שטומנת בחובה סיכונים חברתיים שמצדיקים את סגירת המקום – ניתן להוציא צו סגירה לפי ס' 78 (א) לפקודה:

"המונח "הפרעת השלום" שנדרש בסעיף 78(א) לפקודה הוא מונח רחב וגמיש, אשר מקפל בתוכו מספר סיכונים אשר בהתקיימם קמה עילה להורות על סגירת נכס. נכון אני להסכים כי יש לפרש את המונח האמור – וככלל יתר הביטויים אשר בסעיף 78(א) לפקודה – באופן מצמצם, בכדי שלא ליצור מצב בו כל "הפרעה" תוליד לנקיטת סעד דרסטי של צו סגירה. ואולם במקרה הנוכחי, הפעילות שרוחשת במקום מהווה תופעה חברתית פסולה שטומנת בחובה סיכונים חברתיים שמצדיקים סגירת המקום." (ההדגשות אינן במקור – ע"א)

ר' עניין אורלובסקי, בפ' 20

46. זאת ועוד, בעניין אורלובסקי במחוזי נקבע, בהרכב תלתא, כי הוצאת צו הסגירה אינה מתחייבת על בסיס אירוע פרטני ודי בתשתית ראייתית כי הפעילות בעסק יוצאת הפרעה קונקרטיית וקרובה להפרעה לשלום הציבור כדי להוציא צו סגירה מכוח ס' 78 (א) לפקודת המשטרה:

"הפעלת הצו נעשתה לעיתים על רקע אירוע ספציפי כגון אירוע אלימות/תגרה אך גם במקרים אחרים בהם לא היה מדובר באירוע מיוחד אלא כאשר נמצא, על בסיס תשתית ראייתית מספקת, כי הפעילות בעסק יוצרת הפרעה קונקרטיית וקרובה לשלום הציבור בדרך של התקהלות בלתי חוקית, התפרעות או כל הפרעה מוחשית אחרת לשלום הציבור. גם בעניין זה צדק בית המשפט קמא כאשר קבע כי הפרעת השלום הנשקלת במתן הצו אינה מחייבת התרחשות אירוע חריג, שכן מדובר בצו הטומן בחובו תכלית מניעתית, ודי בקבלת נתונים לגבי הפעילות במקום העסק וסיכונים עתידים שעשויים להתרחש – לצורך מתן הצו" (ההדגשות אינן במקור – ע"א)

ר' עניין אורלובסקי במחוזי, בפ' 22

התייחסות לעיקר טענות העותרת בעתירתה

47. מבלי לגרוע מטענות המדינה כפי שפורטו לעיל, תתייחס המדינה לעיקר טענות העותרת בעתירתה, כאשר אין באי התייחסות לכל תו ותג בעתירת העותרת כדי לגרוע מכלליות דחיית טענות העותרת בעתירתה.

48. במסגרת ס' 27 לעתירה מבקשת העותרת להציג פסיקה התומכת בטענתה, כי לא היה בסיס להוצאת צו סגירה לעותרת בהליך דן. אלא, שלא רק שהפסיקה אליה הפנתה העותרת לא תומכת בעתירתה, אלא שיש בפסיקה זו **משום חיזוק** לטענת המדינה, כי דין העתירה דן להידחות שעה שצו הסגירה, בדין ניתן. 49. כך, בת"א (מחוזי חי') 53604-05-14 **מדינת-ישראל נ' מודזגברישווילי** (נבו, 29/05/14) (להלן: עניין "מודזגברישווילי") דן בית המשפט המחוזי בבקשה לצו סגירה לפי ס' 78 (א) לפקודת המשטרה בעניין סגירת עסק חלפנות (צ'יינג' כפי שהוגדר בעבר – ע"א), וזאת **על בסיס מידע מודיעיני בלבד** ואף **ללא כל אירוע אלימות שהתרחש ברקע**.

50. וכך מתייחס לנושא כבוד סגן הנשיא (כתוארו אז) שפירא, בפתח החלטתו:

"בפני בקשה שהוגשה לפי סעיף 78 לפקודת המשטרה, התשל"א – 1971 (להלן: פקודת המשטרה)", במסגרתה עותרת המבקשת להורות על סגירת עסק צ'יינג' (חלפנות כספים) אותו מפעילה המשיבה 2"... הבקשה הוגשה על רק מידע מודיעיני חסוי שעניינו, מבלי להיכנס לפרטים, בפעילות בלתי חוקית הגורמת לסיכון לשלום הציבור".

ר' עניין מודזגברישווילי, בעמ' 7 ש' 28 – 31.

51. למרות שהחלטת הסגירה של הנש"פ למשך 30 ימים התבססה בעיקרה על בסיס מידעים מודיעיניים (עמ' 9 ש' 30 להחלטה) בית המשפט המחוזי מורה על צו סגירה כמבוקש למשך 30 ימים מכוח ס' 78 (א) לפקודה. אם בעניין **מוזגברי שווילי** התבסס בית המשפט המחוזי על מידע מודיעיני בלבד, הרי שבמקרה דנן – **ש'אג'י**.
52. כפי שפורט לעיל, אומנם החלטת הסגירה מתבססת על מידע מודיעיני אבל עיקר החלטת הסגירה מבוססת על ראיות משמעותיות נוספות, לרבות: עד מדינה, עדויות של מעורבים וקורבנות עבירה, ראיות שנאספו ועוד.
53. ראיות ועדויות אלו אינן אך ראיות מנהליות, אלא ראיות שנועדו להליך הפלילי והן מבססות את המעורבות העמוקה והקשר הגורדי בין העותרת ומנהלה, המשיב 2, לבין ארגון הפשע אבו לטיף ולמעשה הסחיטה והאיומים אשר מבוצעים על רקע תשתית הלבנת ההון באמצעות העותרת והמשיב 2.
54. ביסוס לעוצמת ראיות אלו ולקשר של העותרת והמשיב 2 לפעילות הפלילית של ארגון אבו לטיף ניתן למצוא, בין היתר, בהחלטות המעצר החוזרות ונשנות של המשיב 2 לרבות הארכת המעצר האחרונה מיום 07/03/23 במסגרתה עמד בית המשפט המחוזי, בין היתר, על המסוכנות הנשקפת מהמשיב 2.
55. מכאן, שבעניין **מוזגברי שווילי** הורה בית המשפט המחוזי על סגירת נש"פ, כמו העותרת, למשך 30 ימים על בסיס מידע מודיעיני, במקרה דנן הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח הראיות המנהליות המשמעותיות והארכות המעצר של המשיב 2 עצמו וזאת במשך תקופה ארוכה.
56. שעה שהראיות לכאורה בעניין המשיב 2 די היה בהן כדי להשימו מאחורי סורג ובריח במשך תקופה ארוכה עוד טרם הוגש נגדו כתב אישום, הרי שוודאי שראיות אלו מהוות הרבה מעבר לראיות מנהליות שדי בהן לצורך הוצאת צו סגירה לעסק לפי ס' 78 (א) לפקודת המשטרה, וזאת לפרק זמן מדוד וקצוב, בשלב זה, של 30 ימים.
57. כך גם עניין צ"מ (שלום נצ') 57869-05-20 **מדינת-ישראל – משטרת-ישראל נ' אבו נאג'י** (נבו 20/07/20) (להלן: "עניין **אבו נאג'י**") לא רק שאינו משרת את טיעוני העותרת, אלא שהוא אף מחזק את תוקפו של צו הסגירה מושא ההליך דנן.
58. בעניין **אבו נאג'י** עסקינן היה, שוב, בנש"פ (עסק חלפנות כספים), אשר בוצע לעברו ירי ובצל כך מפקד התחנה הורה על סגירת העסק ל-30 ימים וזאת במסגרת שימוע שהתקיים **בהיעדר המשיבים** דשם אשר היו מאושפזים בבית החולים.
59. בהמשך, הוגשה בקשה לבית המשפט לפי ס' 78 (א) לפקודת המשטרה לסגירת העסק עד החלטה של רשות שוק ההון בעניין הנש"פ.
60. למרות טענות המבקשים דשם על כך שאין מקום שירי לעבר עסקים יוביל לסגירת עסקם תוך פגיעה בפרנסתם, ודאי סגירה שמיועדת למעשה להיות צמיתה – בית המשפט הורה על בסיס חומרי חקירה ומידעים שהוצגו לפניו על סגירת העסק, "**בשלב זה**" למשך **180 יום** וזאת **בנוסף** לתקופת הסגירה בת ה-30 ימים שנקבעה קודם לכן בהחלטת משטרת-ישראל (ר' ס' 9 להחלטה).
61. במקרה דנן **המסוכנות** המובהקת מהעותרת אשר משמשת כגלגל כלכלי במנוע הפשיעה של ארגון אבו לטיף, ואשר באה לידי ביטוי, בין היתר, בהחלטת המעצר האחרונה של המשיב 2 בעמ"י (מחוזי נצ') 13376-03-23 שמצורפת כנספח לתגובה זו, מקימה תשתית ראייתית – מנהלית למעלה ממספקת לצורך סגירת העותרת – כל שכן לתקופה בת 30 הימים מושא צו הסגירה.
62. כך שהתכלית המניעתית בצו הסגירה מובהקת וברורה מהראיות המנהליות שהתגבשו עד כה בידי המשטרה במסגרת החקירה המתנהלת.

63. בהקשר זה אף יוזכר, כי עצם ביצוע עבירות כלכליות בהיקף נרחב, כפי שעולה מחומר הראיות בעניין העותרת והמשיב 2, מקים אף הוא חזקת מסוכנות כפי שנקבע על-ידי בית המשפט העליון בעניין הירש :

"כידוע, עבירות כלכליות בהיקפים גדולים אשר בוצעו בשיטתיות ובתחכום רב ועל בסיס התארגנות של מספר עבריינים מעידות על מסוכנותו של נאשם"

ר' בש"פ 2995/15 הירש נ' מדינת-ישראל, בפ' 14 (נבו, 26/05/15)

64. העותרת טוענת בס' 38 לעתירתה, כי סגירת חצרים אינה דומה לסגירת עסק ומכאן אין מקום לסגירת פעילותה העסקית של העותרת. עמדה זו של העותרת יש לדחות.
65. בראשית ולפני הכול, הפסיקה שהעותרת עצמה הציגה לתמיכה בטענותיה קבעה כי יש לסגור פעילות עסקית הנוגעת לנש"פ. כך לדוגמה, בעניין מודזגברישווילי שנדון על-ידי בית המשפט המחוזי בחיפה, הורה בית המשפט המחוזי על "סגירת עסק צ'יינג' (חלפנות כספים)" (עמ' 7 להחלטה) על בסיס מידע מודיעיני.
66. בית המשפט המחוזי לא הגביל או צמצם את הסגירה לשטח החצר בלבד אלא איין את המסוכנות והפרה לשלום הציבור הנשקפת מהנש"פ בעצם סגירתו המוחלטת. כך גם לגבי עניין אבו נאג'י בו הורה בית המשפט על מתן צו סגירה "לעסק" ולא רק ל"חצרים".
67. שנית, במקרה דנן וכעולה מהראיות המנהליות שעמדו לפני משטרת-ישראל, הסכנה הממשית נובעת מהעותרת ומהמשיב 2 בעצם היותם "הבנק" אשר מניע את גלגלי ארגון הפשיעה ועבירות הסחיטה והאיומים. כך, שסגירת העסק מחויבת מהראיות המנהליות, ופרשנות תכליתית של הוראות הפקודה, כדי לאיין את הסכנה לציבור הגלומה בהמשך הפעלתו.
68. טוענת העותרת לפגמים באופן עריכת השימוע שכן השימוע נערך לפני הגורם הממליץ ולא לפני הגורם המחליט וכי לא הוצגו לעותרת הראיות התומכות בהחלטת הסגירה.
69. בראשית דברים יוזכר, כי בהתאם להוראות הדין וההלכה הפסוקה, שימוע יכול להיערך לפני גורם ממליץ. הכול, כאשר הגורם המחליט מקבל את ההחלטה המנהלית על סמך החומרים שהועברו לעיונו טרם קבלת ההחלטה.
70. וכך קבע בית המשפט העליון בעניין אימג'ינג :

"החובה לערוך שימוע איננה גוררת, בהכרח, חובה נגזרת על אותו הגורם שמוסמך לקבל את ההחלטה הרלבנטית, לערוך את השימוע בעצמו. המשפט המנהלי מתיר את העברת הסמכות לביצוע השימוע (להבדיל מן הסמכות לקבלת ההחלטה עצמה) לגורמים אחרים, בין היתר מטעמים של יעילות מנהלית"

ר' בג"ץ 5077/11 איזוטופיה מולקיוולר אימג'ינג נ' הרוקח המחוזי לשכת הבריאות המחוזית מחוז המרכז, בפ' 26 (ב) (נבו 11/10/12)

71. בעניין הצגת הראיות לפני העותרת יצוין, כי חומר הראיות מושא השימוע, כל שכן החומר המודיעיני, חסוי נוכח היות החקירה – חקירה פלילית מתנהלת.
72. אם נחקר בפלילים לא זכאי לקבל חומרי חקירה וזאת גם כשעל המדוכה שאלת הארכת מעצרו והשמתו מאחורי סורג ובריח, הרי שהדברים חלים מקל וחומר בהחלטת סגירה מנהלית לצד חקיקה פלילית מתנהל.
73. בהקשר זה יצוין, כי המדינה כמובן לא מתנגדת להצעת העותרת בס' 58 לעתירתה להציג את החומרים הרלוונטיים להחלטה המנהלית, לעיונו של בית המשפט הנכבד, וזאת במעמד צד אחד.

בקשה לצו ביניים

74. מכל אמור לעיל עולה, כי לא רק שאין מקום ליתן צו ביניים אלא שדין העתירה להידחות לגופה.
75. למעלה מן הצורך יצוין, כי מאז הנוחות נוטה כמובן לכיוון האינטרס הציבורי נוכח המסוכנות הנשקפת מהעותרת והמשיב 2 כנלמד, בין היתר, בהחלטת המעצר האחרונה בעניינו של משיב 2. כך גם סיכויי ההליך דנן נמוכים כמפורט בהרחבה לעיל.

לסיכום

- תצהיר אימות לתמיכה בתגובה יצורף בהקדם האפשרי ועוד לפני מועד הדיון הקבוע ליום א' ה- 12/03/23 בשעה 09:00.

76. אשר על-כן ומכל המקובץ לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את עתירת העותרת ולחייבה בהוצאות משפט ושכ"ט כדין.

עדי אברונין, עו"ד

סגן בכיר א' בפרקליטות מחוז תל אביב - אזרחי